

عنوان مقاله:

بررسی پوپولیسم ادبی در نمایش نامه های توفیق حکیم

محل انتشار:

فصلنامه هنر زبان، دوره 4، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عبدالرزاق رحمانی - استادیار زبان و ادبیات عربی مرکز مطالعات و تحقیقات هرمز، دانشگاه هرمزگان، هرمزگان، ایران

امینه زرگر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

زهرا گرمه ای - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پوپولیسم اصطلاحی سیاسیست که با ظهور انقلاب های مردمی در روسیه و فرانسه ظهور کرد و پس از آن وارد ادبیات شد. این اصطلاح در سیاست به جانبداری از توده ی مردم پرداخت و در ادبیات نیز همین روند را در پیش گرفت و به بیان مفاهیمی می پردازد که با عامه ی مردم در ارتباط بوده است. اینمکتب ادبی در فرانسه به اوج خود رسید و به بیان شرح حال مردم طبقه ی ضعیف و زندگی آنها در زاغه نشینی های اطراف شهر پرداخت و مانند سایر مکتب ها به سایر سرزمین ها انتقال یافت. توفیق حکیم، نویسنده و نمایشنامه نویس و دارای آثار متعدد به سبک های گوناگون ادبی ست. توجه به قضایای اجتماعی از مهمترین شاخصه های نمایشنامه ها و رمان هایش است. او نویسنده ای متعهد است و بهت و نقد تحولات جامعه می پردازد. به خاطر روحیه ی اجتماعی و مردم پسند توفیق حکیم و تعهد و التزامی که او در مقابل همین مردم دارد، به عنوان نویسندگانی که موضوعات پوپولیستی را در آثار خود به قصد آگاهی و حرکت مردم به سوی مسیر درست برمی گزیند، شناخته می شود. اثر «المسرحالمجتمع» که حاوی مضامین مختلف سیاسی و اجتماعی ست، به عنوان شاهد مثال سبک پوپولیستی توفیق حکیم بررسی شد. پس از تعریف های ارائه شده از پوپولیسم و تطبیق آن با نمایشنامه های وی، این نتیجه به دست آمد که توفیق حکیم نویسنده ی مقلد بی چون و چرای مکتب پوپولیسم در غرب نبوده است. او در انتخاب مضامین و مفاهیم ابتکار و ابداع داشته است، و درون مایه ی آثار را متناسب با اقتضائات جامعه ی مصری خود انتخاب کرده است.

کلمات کلیدی:

پوپولیسم، توفیق حکیم، توده ی مردم، نمایشنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242513>

